Article Type: Original Research

http://www.pzhfars.ir/article_146063.html doi: 10.22034/LC.2022.143134

تمدن حقوقی دوره ۵، شماره ۱۰، بهار ۱۴۰۱ صفحات ۲۶۸–۲۶۱ نوع مقاله: علمی پژوهشی

Fundamentals of Correcting Non-Common Contracts in the Era of Legislation by Relying on Religious Rerms and Generalities

remis and denerances

Sayyed Alireza Amin Third Level Student, Qom Seminary, Master of Jurisprudence and Fundamentals of Law, Allameh Tabatabai University, Tabasa Iran

مبانی تصحیح قراردادهای غیرمعهود با تمسک به اطلاقات و عمومات شرعی

سيد عليرضا امين

طلبه سطح سوم حوزه علمیه قم، کارشناس ارشد فقه و مبانی حقوق، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

s. alirezaamin@gmail.com http://orcid.org/0000-0002-4856-0731

Abstract

New contracts and legal establishments that have been formed as a result of the growth of technology and the complexities of economic relations, and which are not applicable to any of the common contracts of the legislative age, are called noncontractual contracts. On the one hand, the legitimacy of these types of contracts needs a valid reason, otherwise they will inevitably be condemned to the first principle of corruption. On the other hand, it seems that the correction of noncontractual agreements in ways other than generalities and religious applications is not smooth. Therefore, it is necessary to examine the completeness incompleteness of reliance on generalities and verbal applications as one of the most effective ways to get out of non-common contracts in the age of descent, from the principle of corruption. Therefore, the necessary bases for the effectiveness of relying on religious applications and generalities in order to correct noncontractual agreements in a descriptiveanalytical manner and library tools will be explored. The results indicate that the range of absolutes and generalities in relation to the emerging instances is acceptable.

Keywords: Non-Contractual Contracts, Applications and Generalities, Cancellation, Allocation of Majority, Initial Condition.

حكىدە

قراردادهای جدید و تأسیسات حقوقی که ناشی از رشد تکنولوژی و متأثر از پیچیدگیهای روابط اقتصادی،

شکل گرفتهاند و بر هیچ یک از عقود رایج در عصر تشریع، قابل انطباق نیستند، به قراردهای غیرمعهود موسوم هستند. ازیک سو مشروعیت این سنخ قراردادها محتاج دلیلی معتبر است والا ناگزیر عمل به آنها محکوم به اصل اولی فساد خواهد بود. ازسوی دیگر به نظر می رسد تصحیح قراردادهای غیرمعهود از طرقی غیر از عمومات و اطلاقات شرعی، هموار نیست. لذا ضرورت دارد، تمامت با عدم تمامت تمسك به عمومات و اطلاقات لفظی به عنوان یکی از مؤثرترین طرق برای خروج قراردادهای غیررایج در عصر نزول، از اصاله الفساد بررسی گردد. ازاین رومبانی مورد نیاز برای کار آمدی تمسک به اطلاقات و عمومات شرعی به منظور تصحیح قراردادهای غیرمعهود به شیوه توصیفی ـ تحلیلی و ابزار کتابخانهای واکاوی خواهد شد. نتایج حاکی از آن است كه سعه مطلقات و عمومات نسبت به مصاديق مستحدثه قابل يذيرش است.

واژگان کلیدی: قراردادهای غیرمعهود، اطلاقات و عمومات، انصراف، تخصیص اکثر، شرط ابتدایی. دريافت مقاله: ۲۴۰/۰۰۷ ـ بازنگرى مقاله: ۲۰/۱۰/۱ ـ پذيرش مقاله: ۱۴۰/۰۰۸